DOMSTOLENS DOM
AF 4. APRIL 1968[1]

Firma August Stier mod Hauptzollamt Hamburg-Ericus (Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg)

Sag 31/67

Sammendrag

1. *EØF's politik — fælles regler — fiskale bestemmelser — afgifter — afgifter, som er led i en almindelig skat, der uden forskel rammer indenlandske og indførte varer — karakter af interne afgifter*

   (EØF-traktatens artikel 95)

2. *EØF's politik —fælles regler — fiskale bestemmelser — interne afgifter, som en medlemsstat pålægger varer fra andre medlemsstater — mangel på lignende indenlandske varer eller andre produkter, som vil kunne beskyttes — tilladelighed — begrænsninger i medlemsstatens ret til at opkræve afgifter*

   (EØF-traktatens artikel 95)

1. Afgifter, som pålægges inden for rammerne af en lovgivning om omsætningsafgift, der uden forskel rammer enhver kategori af varer, såvel indenlandske som indførte, udgør ikke særlige skatter på indførte varer, selv om de opkræves ved indførslen.

   Jf. sammendrag nr. 4, dom i sagen 25/67.

2. EØF-traktatens artikel 95 forbyder ikke medlemsstaterne at pålægge varer, der indføres fra andre medlemsstater, en intern afgift, når der ikke findes nogen lignende indenlandsk vare eller andre indenlandske produkter, som vil kunne beskyttes. Medlemsstaterne har imidlertid ikke frihed til at pålægge disse varer afgifter af en sådan størrelse, at den frie varebevægelse på det fælles marked for deres vedkommende bringes i fare. Et sådant indgreb i den frie varebevægelse kan imidlertid ikke antages at foreligge, når afgiftssatsen holdes inden for de almindelige rammer for det nationale afgiftssystem, som den omtvistede afgift er en bestanddel af.

   Jf. sammendrag nr. 1, dom i sagen 27/67.

I sag 31/67

angående en anmodning, som i henhold til artikel 177 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab er indgivet af Finanzgericht i Hamburg for i den sag, som verserer for den nævnte ret mellem

1 — Processprog: Tysk.

FIRMA AUGUST STIER, Hamburg

og

HAUPTZOLLAMT HAMBURG-ERICUS (hovedtoldkontor)

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktaten og navnlig dennes artikel 95,

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten R. Lecourt, afdelingsformændene A. M. Donner og W. Strauß (refererende) og dommerne A. Trabucchi, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars og P. Pescatore,

generaladvokat: J. Gand
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Præmisser

Ved kendelse af 11. august 1967, indgået til Domstolen den 18. august, har Finanzgericht i Hamburg i henhold til artikel 177 i traktaten om oprettelse af EØF forelagt nogle spørgsmål vedrørende fortolkningen af den nævnte traktat og navnlig dennes artikel 95.

1. Spørgsmålet under *a* går i det væsentlige ud på, om traktaten skal fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at opkræve interne afgifter på varer indført fra andre medlemsstater, »som hverken konkurrerer med lignende indenlandske varer, jf. artikel 95, stk. 1 i traktaten om oprettelse af EØF, eller med indenlandske substitutionsvarer, jf. traktatens artikel 95, stk. 2«;

under pkt. *b* spørger den forelæggende ret, for det tilfælde at traktaten forbyder afgifter på de i spørgsmål *a* omhandlede varer, om en sådan regel har umiddelbare retsvirkninger til fordel for individet.

De forelagte spørgsmål vedrører, i betragtning af den forelæggende rets henvisning til bestemmelserne i artikel 95, de interne afgifter, der omhandles i nævnte bestemmelse.

En afgift, der, som den afgift der er genstand for tvisten i hovedsagen, pålægges inden for rammerne af en lovgivning om omsætningsafgift, udgør ikke en særlig skat på indførte varer men er led i en almindelig skat, som uden forskel rammer enhver kategori af varer, såvel indenlandske som indførte, selv om den opkræves ved indførslen:

sådanne afgifter falder i princippet ind under begrebet interne afgifter i artikel 95, hvilket i øvrigt med hensyn til omsætningsafgiften bekræftes af flere artikler i samme kapitel om fiskale bestemmelser.

Artikel 95 skal sikre, at anvendelsen af interne afgifter ikke fører til, at en medlemsstat belægger varer fra andre medlemsstater med afgifter, som er højere end dem, der rammer lignende indenlandske varer, eller afgifter, som vil kunne beskytte andre indenlandske produkter, jf. samme artikels stykke 2;

selv om artikel 95 ifølge selve sit formål såvel gennem den entydige bestemmelse i stykke 1 som gennem den almene karakter af udtrykkene i stykke 2 medvirker til gennemførelsen af et fælles marked med frie varebevægelser, ville det imidlertid være at give bestemmelsen et indhold, der rækker videre end dens formål, heraf at udlede et forbud mod interne afgifter på indførte varer, der ikke konkurrerer med indenlandske varer;

interne afgifter, og navnlig omsætningsafgiften, har hovedsageligt et finansielt formål;

der er herefter ingen grund til at begunstige visse indførte varer gennem en særlig ordning, fordi der ikke findes indenlandske varer, som vil kunne beskyttes;

det er nemlig meningen med en sådan afgift, der opkræves ved indførsel endog på varer, der ikke konkurrerer med indenlandske produkter, at give alle kategorier af varer, uanset deres oprindelse, den samme skattemæssige stilling;

følgelig er der grund til at besvare det første spørgsmål med at fastslå, at artikel 95 ikke forbyder medlemsstaterne at pålægge indførte varer en intern afgift, når der ikke findes nogen lignende indenlandsk vare eller andre indenlandske produkter, som vil kunne beskyttes;

som følge heraf er spørgsmål *b* uden genstand.

2. Spørgsmål *c* går ud på, om traktaten i de i spørgsmål *a* omhandlede stilfælde indeholder begrænsninger med hensyn til størrelsen af de interne afgifter, der pålægges indførte varer, og i bekræftende tilfælde anmodes Domstolen om at udtale, hvori disse begrænsninger består.

Selv om artikel 95, som oven for udtalt, ikke forbyder medlemsstaterne at pålægge indførte varer afgifter, har de imidlertid ikke frihed til at pålægge varer, som, fordi der

ikke findes tilsvarende indenlandske varer, falder uden for forbudsbestemmelserne i artikel 95, afgifter af en sådan størrelse, at den frie varebevægelse på det fælles marked for disse varers vedkommende bringes i fare;

et sådant indgreb i den frie varebevægelse kan imidlertid ikke antages at foreligge, når afgiftssatsen holdes inden for de almindelige rammer for det nationale afgiftssystem, som den omtvistede afgift er en bestanddel af.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt den af Finanzgericht i Hamburg ved denne rets kendelse af 11. august 1967, for ret:

1. **Bestemmelserne i artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab forbyder ikke medlemsstaterne at pålægge varer, der indføres fra andre medlemsstater, en intern afgift, når der ikke findes lignende indenlandske varer eller andre indenlandske produkter, som vil kunne beskyttes.**

2. **I de under 1) omhandlede tilfælde har traktaten ikke til følge at begrænse medlemsstaternes ret til at fastsætte afgiftssatser, der holdes inden for de almindelige rammer for den nationale ordning med interne afgifter, som den pågældende afgift er en bestanddel af.**

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 4. april 1968.

A. Van Houtte
Justitssekretær

R. Lecourt
Præsident

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT JOSEPH GAND

(Se sag 28/67, s. 484)